

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА В ГАЛУЗІ БЕЗПЕКИ ТА ГІГІЄНИ ПРАЦІ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Лущенко В.Л. к.т.н.,

Гранкіна О.В. к.т.н.,

Головін С.В., асистент

Таврійський державний агротехнологічний університет,

Тел. (0619) 42-12-84

Анотація - В статті ставиться питання необхідності впровадження міжнародних стандартів у сфері охорони праці з метою адаптувати національне законодавство в галузі охорони праці, зокрема щодо безпеки і гігієни праці в сільському господарстві, до законодавства Європейського союзу.

Ключові слова - національна політика, конвенція, гігієна праці, охорона праці, обов'язки роботодавця.

Постановка проблеми. У світлі національних умов і практики та після консультацій із заінтересованими представницькими організаціями роботодавців і працівників розробляють, утілюють у життя й періодично переглядають погоджену національну політику в галузі безпеки та гігієни праці в сільському господарстві. Ця політика має на меті недопущення нещасних випадків і шкоди здоров'ю, які є результатом роботи, пов'язані з роботою чи відбуваються під час роботи, шляхом усунення чи зведення до мінімуму ризиків чи управління ними у виробничих умовах сільського господарства.

Аналіз публікацій. Згідно до Закону України «Про охорону праці» [1] державна політика в галузі охорони праці визначається відповідно до Конституції України (254к/96-ВР) Верховною Радою України і спрямована на створення належних, безпечних і здорових умов праці, запобігання нещасним випадкам та професійним захворюванням. Верховна Рада ухвалила закон №0120 "Про ратифікацію конвенції Міжнародної організації праці №184 2001 р. про безпеку та гігієну праці в сільському господарстві".

Конвенція [2] спрямована на впровадження міжнародних стандартів у сфері охорони праці, вона ставить за мету адаптувати національне законодавство в галузі охорони праці, зокрема щодо безпеки і

гігієни праці в сільському господарстві, до законодавства Європейського союзу.

Основна частина. Згідно Конвенції про безпеку та гігієну праці в сільському господарстві (№184 від 2001 року) національна політика в галузі безпеки та гігієни праці в сільському господарстві має на меті профілактику нещасних випадків і шкоди здоров'ю, які виникають у зв'язку з роботою або відбуваються в процесі роботи, шляхом усунення, зведення до мінімуму виробничих ризиків або встановлення контролю за ними в сільському господарстві.

З цією метою в національному законодавстві передбачається:

- а) призначення компетентного органу, відповідального за проведення політики й застосування національного законодавства з питань безпеки та гігієни праці в сільському господарстві;
- б) конкретне визначення прав і обов'язків роботодавців і працівників щодо дотримання вимог безпеки та гігієни праці в сільському господарстві;
- в) формування механізмів міжгалузевої координації між відповідними органами влади й установами в інтересах сільськогосподарської галузі, а також визначення їхніх функцій і обов'язків з урахуванням їх взаємовідповідальності та національних умов і практики.

У тій же мірі, у якій це відповідає чинному законодавству питання забезпечення безпеки та гігієни праці працівників відносно всіх аспектів, пов'язаних з виробничою діяльністю, входять до обов'язків роботодавця.

З метою реалізації національної політики передбачено наступні обов'язки роботодавця:

а) здійснення належної оцінки ризиків для безпеки та здоров'я працівників і на основі отриманих результатів впровадження профілактичних і захисних заходів для забезпечення того, щоб уся сільськогосподарська діяльність, робочі місця, машини, устаткування, хімічні речовини, інструменти й процеси, що перебувають під контролем роботодавця, не становили небезпеки й відповідали нормам безпеки та гігієни праці за всіх умов їх передбачуваного використання;

б) забезпечення того, щоб сільськогосподарські працівники отримували належну й відповідну професійну підготовку й всебічний інструктаж з безпеки та гігієни праці, а також орієнтацію або нагляд, необхідні для виконання роботи, включаючи інформацію про види небезпеки й ризики, пов'язані з роботою та про заходи, яких необхідно вживати для його захисту;

в) вживання термінових заходів для припинення будь-якої операції при наявності безпосередньої й серйозної загрози для безпеки й здоров'я працівника, а також для його евакуації, залежно від обставин.

Відповідно до національного законодавства працівники сільсь-

кого господарства охоплюються системою соціального забезпечення для захисту від нещасних випадків на виробництві й професійних захворювань зі смертельним і не смертельним результатом, а також від інвалідності й інших, пов'язаних з виробництвом ризиків для здоров'я, що забезпечує їм захист, принаймні еквівалентний тому, який надається працівникам в інших галузях.

Висновок.

Впровадження міжнародних стандартів у сфері охорони праці ставить за мету адаптувати національне законодавство в галузі охорони праці, зокрема щодо безпеки і гігієни праці в сільському господарстві, до законодавства Європейського союзу.

Література.

1. Закон України 2694-ХІІ Про охорону праці : за станом на 02.09.2008 р. / Верховна Рада України. – Офіц.вид. – К.: Парлам.вид-во, 2008. – 62 с. – (Бібліотека офіційних видань).
2. О безопасности и гигиене труда в сельском хозяйстве. Конвенция №184 от 21 июня 2001 года / Международная организация труда. – Женева, 2001. – 20 с.

НАЦИОНАЛЬНАЯ ПОЛИТИКА В ОБЛАСТИ БЕЗОПАСНОСТИ И ГИГИЕНЫ ТРУДА В СЕЛЬСКОМ ХОЗЯЙСТВЕ

Луценков В.Л., Гранкина О.В., Головин С.В.

Аннотация

В статье поднимается вопрос необходимости внедрения международных стандартов в сфере охраны труда с целью адаптировать национальное законодательство в области охраны труда, в частности безопасности и гигиены труда в сельском хозяйстве, к законодательству Европейского союза.

THE NATIONAL POLICY IN THE FIELD OF SAFETY AND HYGIENE OF WORK IN AGRICULTURE

V. Luschenkov., O. Grankina., S. Holovin.

Summary

In article the question of necessity of introduction of the international standards in labour safety sphere on purpose is brought up to adapt the national legislation in the field of a labour safety, in particular safety and hygiene of work in agriculture, for the legislation of the European union.